

УДК 377.138.83:004.9

Тетяна Попова, кандидат педагогічних наук, доцент кафедри технологій і дизайну
Української інженерно-педагогічної академії

Оксана Павлій, майстер виробничого навчання

Слов’янського професійного художнього ліцею

ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ КОНТРОЛЮ НА УРОКАХ ВИРОБНИЧОГО НАВЧАННЯ З ПРОФЕСІЇ “КРАВЕЦЬ” У СЛОВ’ЯНСЬКОМУ ПРОФЕСІЙНОМУ ХУДОЖНЬОМУ ЛІЦЕЇ

У статті розглянуто перспективи впровадження та особливості використання контролю на уроках виробничого навчання з професії “Кравець” в професійно-технічних навчальних закладах.

Ключові слова: контроль, навчання, професійно-технічна освіта, майстер виробничого навчання, методи контролю, засоби контролю, види контролю, кваліфікований робітник.

Літ. 4.

Татьяна Попова, кандидат педагогических наук
доцент кафедры технологий и дизайна

Украинской инженерно-педагогической академии

Оксана Павлий, мастер производственного обучения

Славянского профессионального художественного лицея

ОСОБЕННОСТИ ИСПОЛЬЗОВАНИЯ КОНТРОЛЯ НА УРОКАХ ПРОИЗВОДСТВЕННОГО ОБУЧЕНИЯ ПО ПРОФЕССИИ “ПОРТНОЙ” В СЛАВЯНСКОМ ПРОФЕССИОНАЛЬНОМ ХУДОЖЕСТВЕННОМ ЛИЦЕЕ

В статье рассмотрены перспективы внедрения и особенности использования контроля на уроках производственной учебы по профессии “Портной” в профессионально-технических учебных заведениях.

Ключевые слова: контроль, обучение, профессионально-техническое образование, мастер производственного обучения, методы контроля, средства контроля, виды контроля, квалифицированный рабочий.

Tetyana Popova, candidate of pedagogical sciences
associate professor of department of technologies and design
Ukrainian engineer-pedagogical academy

Oksana Pavlii, master of production studies slavonic professional artistic lyceum

FEATURES OF THE USE OF CONTROL ON LESSONS OF PRODUCTION STUDIES FROM PROFESSION OF “TAILOR” SLAVONIC PROFESSIONAL ARTISTIC LYCEUM

In the article the prospects of introduction and feature of the use of control on the lessons of production studies are considered from a profession “Tailor” in profesiyno-tekhnichnykh educational establishments.

Keywords: control, studies, profesiyno-tekhnichna education, master of production studies, control methods, controls, types of control, a worker is skilled.

Постановка проблеми. Особливості науково-технічного розвитку, які викликали глибокі зміни у сфері виробництва, потребують уточнень у визначенні мети, структури, форм, методів і засобів навчання та контролю. Ці зміни полягають насамперед у демократизації й гуманізації освіти, введенні різних рівнів професійної підготовки, багато варіативності і гнучкості у питаннях конструювання змісту і форм навчання та контролю з урахуванням специфіки професії.

Аналіз досліджень і публікацій. Історичні аспекти розвитку контролю розглянуто С.Я. Батышевим, А.О. Булгаковим, М.І. Глазунова. Проблему

застосування контролю у навчально-виховному процесі досліджено у працях Т.А. Девятьяровой, М.А. Горяинова, М.Г. Колесника, І.Б. Васильева, В.А. Пакратовою.

Необхідність використання раціонального контролю у ході професійної підготовки майбутніх “кравців” не викликає сумніву, але теоретичні, дидактичні та методичні аспекти цього питання вимагають всебічного і глибокого вивчення.

Постановка завдання. Мета дослідження – виявлення перспектив, переваг впровадження та способів реалізації використання інформаційно-комунікаційних технологій для підготовки кваліфікованих робітників в професійно-технічних

навчальних закладах на уроках виробничого навчання з професії “Кравець”.

Виклад основного матеріалу. Управління будь-яким процесом передбачає здійснення контролю, тобто певної системи перевірки ефективності його функціонування. З кібернетичних позицій контроль покликаний забезпечити зовнішній зворотний зв’язок (контроль педагога) і внутрішній (самоконтроль учня). Контроль спрямований на отримання інформації, аналізуючи яку педагог вносить необхідні корективи в хід навчально-виховного процесу. Це може стосуватися зміни змісту, перегляду підходу до вибору форм і методів педагогічної діяльності або ж принципової перебудови всієї системи роботи.

Контроль використовується для перевірки рівня засвоєння учнями знань, сформованості вмінь і навичок розроблено методи контролю і самоконтролю.

У ході аналізу педагогічної літератури [1, 2, 4] визначено основні функції контролю:

1. Виховна функція контролю полягає у привчання учнів до систематичної роботи, в їх дисциплінованості, виробленні волі. Очікування перевірки змушує учнів систематично вчити уроки, викликає необхідність відмовлятися від розваг і задоволень, якщо вони заважають готувати уроки.

2. Розвиваюча функція контролю знань учнів має багаті можливості розвитку особистості учня, формування пізнавальних здібностей і засвоєння прийомів розумової діяльності. Процес контролю знань ефективно сприяє розвитку таких важливих якостей особистості, як самостійність мислення, багата і стійка пам’ять, виразна мова і т.д.

3. Освітня функція контролю полягає у перевірці і оцінюванні знань та навичок учнів, за правильною їх організації слугують не тільки цілям контролю, але і цілям навчання та практики, вони завжди певною мірою залежать від педагогічної майстерності майстра виробничого навчання.

Важливу роль у поповненні і удосконаленні знань відіграє процес підготовки учнів до підведення тематичних, семестрових підсумків та поетапних атестацій, захисту дипломних робіт. При цьому ґрунтовно перероблюється весь фактичний матеріал даного розділу чи напрямку навчання, його спеціалізації, а не тільки якоїсь частини. Підготовка до відповіді, викладення відповіді на папері, усні відповіді на поставлені викладачем запитання і под. завжди пов’язані з напруженою розумовою діяльністю учнів: зміст відповіді має бути старанно продуманим, необхідні знання для цього уважно відібрані, щоб викладач міг їх виміряти за різними параметрами, у тій чи

іншій формі виражені. Перевірка знань тісно пов’язана з відтворенням і повторенням раніше вивченого, а це завжди ефективно допомагає їх удосконаленню.

Контроль знань, успішності учнів має велике значення, він повинен здійснюватися за такими принципами:

а) систематичність (регулярність) обліку й контролю. Кожна тема, кожен урок повинен відбуватися у прямому і зворотному зв’язках. Учитель повинен систематично виявляти знання учнів. (В.Ф. Шагалов опитував на кожному уроці всіх учнів і по всьому матеріалу, для чого в його арсеналі було майже 1000 методів і методичних прийомів);

б) всеохопленість (всебічність, повнота) обліку і контролю. Цьому сприяє накопиченість оцінок, періодичність контрольних робіт, ретельна перевірка засвоєння складніших тем, проведення спеціальних уроків перевірки знань наприкінці півріччя, навчального року;

в) диференційованість (попредметність) та індивідуальність (за стилем і формами контролю). Потрібно враховувати не лише диференціацію знань, а й індивідуально підходити до оцінки знань учня з кожного предмета;

г) об’єктивність оцінювання – це виставлення справедливої оцінки, яку заслуговує конкретний учень;

г) урізноманітнення різних видів і форм контролю в діяльності вчителя. Творчий учитель використовує ігровий, тестовий, ситуаційний контроль, самоконтроль, взаємоконтроль та інші види діяльності, щоб перетворити облік успішності з нудної в цікаву процедуру;

д) єдність вимог до контролю з боку всього педагогічного колективу. Всі вчителі повинні дотримуватися загальноновизначених критеріїв, що містяться в кожній предметній програмі.

Отже, систематичний контроль підвищує відповідальність за виконану роботу не лише учнів, але й педагога, привчає до охайності, формує позитивні моральні якості й колективістські стосунки. Крім того, контроль допомагає учню самому розібратися в своїх знаннях і здібностях, тобто сприяє формуванню самооцінки.

З’ясовано, що на різних етапах навчання використовуються різноманітні види контролю [2, 3], а саме:

1. Попередній контроль. Проводиться з метою отримати інформацію про початковий рівень знань учнів. Це вступні екзамени, перевірочні контрольні роботи на першому курсі в профтехучилищах, перед вивченням нових предметів, тем. Результати контрольних робіт необхідні для прогнозування подальшого навчального процесу.

Попередній контроль спрямований на виявлення знань, умінь і навичок учнів з предмету чи розділу, який буде вивчатися. У ПТНЗ приходять учні з різним рівнем підготовки. Щоб спланувати свою роботу, майстер повинен знати, хто що може і які має знання. Це допоможе йому визначити, на яких моментах необхідно більше зосередити увагу, вирішення яких питань потребує більшого часу, а яких меншого, допоможе визначити індивідуальний підхід до кожного учня.

2. Поточний контроль. Проводиться з метою отримання інформації про рівень засвоєння навчального матеріалу і виявлення прогалин у знаннях учнів. Він необхідний для зворотного зв’язку, мотивації, активізації учнів, коригування навчального процесу та вдосконалення методики. Для цього викладач перевіряє щоденно домашні завдання, класні письмові роботи, робочі зошити, застосовує усне опитування. Поточний контроль стимулює учнів до систематичної самостійної роботи.

3. Періодичний чи тематичний контроль. Проводиться після вивчення логічно завершеної частини програми, наприкінці навчального періоду (чверті, півріччя) тобто здійснюється періодично, після вивчення нової теми чи нового розділу і має на меті систематизацію знань учнів. Він має плановий, визначений характер, служить для самоаналізу праці вчителя. Цей вид контролю здійснюється на повторювально-узагальнюючих уроках і сприяє підготовці до контрольних заходів: усних і письмових заліків, поетапних атестацій.

Конкретні методи цього контролю залежать від предмета. Письмова контрольна робота не повинна бути несподіванкою для учнів, її тема і дата оголошуються заздалегідь, матеріал добирається, як правило, середньої трудності, застосовується варіантність. Аналіз контрольної роботи проводиться на наступному уроці: з’ясовуються помилки, викликаються до дошки учні, які їх допустили, разом з ними повторює весь клас. Усна контрольна робота: завдання і питання роздаються учням у вигляді індивідуальних карток або диктуються.

Перед учнями, які не засвоїли матеріалу теми чи одержали бали на початковому рівні, ставиться вимога обов’язкового його доопрацювання; їм надається необхідна для цього допомога, визначається термін повторної атестації. Учень має право на переатестацію для підвищення атестаційного бала.

4. Підсумковий контроль. Здійснюється наприкінці навчального року у вигляді перевірних екзаменів з основних предметів, річних контрольних робіт або заліків, виконання кваліфікаційних робіт тощо. Існують міністерські,

директорські контрольні роботи. Екзамени проводяться за спеціальними інструкціями, щороку призначаються директивно і за державним стандартом (по білетах). Підсумковий контроль проводиться в кінці півріччя, навчального року, а також після проведення поетапної атестації з присвоєнням робочого розряду, після проходження виробничої практики на підприємстві.

На уроках виробничого навчання (практики) в кінці семестру проводяться семестрові роботи. Так, майстром виробничого навчання розробляються картки, в які входять як теоретичні питання, так й обов’язково – практичні завдання. Завдання мають бути розраховані на різний рівень успішності, на вибір: середній (4 – 6 балів); достатній (7 – 9 балів) та високий (10 – 12 балів). Завдання повинні бути розраховані таким чином, щоб учні встигли дати повну, розгорнуту відповідь за 1 годину на теоретичні завдання (це можуть бути тести, письмові питання, ребуси та ін.), та виконати практичну частину за 5 годин на 100%.

Не менш важливим питанням у ході здійснення контролю навчально-виховного процесу є вибір форм контролю, за якими він поділяється на індивідуальний, груповий і фронтальний [1, 2, 3, 4].

Мета усного індивідуального контролю – виявлення майстром виробничого навчання знань, умінь і навичок окремих учнів. Учню пропонується дати відповідь на загальне питання, яке в подальшому розбивається на ряд конкретних, уточнюючих питань. Як правило, для відповіді учні запрошуються до дошки. Додаткові питання при індивідуальному контролі даються при неповній відповіді учня. Якщо необхідно уточнити деталі, перевірити глибину знань, або ж, якщо у викладача виникають сумніви при виставленні оцінки.

Усний фронтальний контроль (опитування) вимагає серії логічно пов’язаних між собою питань за невеликим обсягом матеріалу. При фронтальному опитуванні педагог очікує від учнів чітких, лаконічних відповідей з місця. Використовується він переважно з метою повторення і закріплення навчального матеріалу на короткому проміжку часу. Під час фронтального опитування викладач пропонує серію логічно пов’язаних між собою запитань для учнів усього класу. Воно сприяє систематизації знань, розвиває навчальну активність учнів, але не враховує індивідуального темпу мислення, стимулює прості відповіді, тому його необхідно поєднувати з індивідуальним опитуванням. Ефективність методів усного контролю залежить

ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ КОНТРОЛЮ НА УРОКАХ ВИРОБНИЧОГО НАВЧАННЯ З ПРОФЕСІЇ “КРАВЕЦЬ” У СЛОВ’ЯНСЬКОМУ ПРОФЕСІЙНОМУ ХУДОЖНЬОМУ ЛІЦЕЇ

від ретельної підготовки вчителя, чіткості формулювання запитань (зрозумілості, лаконічності) і ступеня їх проблемності.

Стосовно індивідуального опитування фронтальний контроль має свої переваги й недоліки. Переваги полягають у тому, що він сприяє активізації роботи всього класу, дозволяє опитати багато учнів, зекономити час. При фронтальному опитуванні всім учням надається можливість брати участь у доповненні, уточненні, підтвердженні, виправленні, але після прослуханої відповіді товариша. Недоліки очевидні: не забезпечує перевірки глибини знань, можливі випадкові вдалі відповіді учнів.

Письмовий контроль рідко буває індивідуальним, коли окремим учням пропонуються контрольні роботи за картками. Фронтальні та індивідуальні роботи можуть бути розраховані на весь урок або його частину. Письмові роботи можуть пропонуватися також у формі звітів, графічних побудов, карток та ін. Вони спрямовані на аналіз документального матеріалу, визначення характеру допущених учнями помилок і способів їх подолання.

Любий вид контролю неможливо здійснити без доцільно обраних методів контролю, до яких віднесено спостереження за навчальною роботою учнів, усні опитування, письмові, практичні роботи, екзамени і заліки, програмовані методи. Методи контролю – це способи визначення результатів навчально-пізнавальної діяльності учнів і педагогічної діяльності вчителя.

У навчальному процесі в різноманітних поєднаннях використовуються методи усного, письмового практичного (лабораторного), машинного контролю і самоконтролю учнів [3, 4]. Усне опитування здійснюється в індивідуальній і фронтальній формах. Контрольні та лабораторні роботи, твори, домашні завдання, графічна перевірка, перевірка практикою, тестова перевірка. Серед методів контролю виокремлюють спостереження за різними видами діяльності учнів, наприклад під час поточного інструктажу у ході виробничого навчання. Спостереження за навчальною діяльністю учнів, як метод контролю його виокремлюють умовно, бо спостереження органічно належить до всіх методів навчання і контролю, адже вчитель завжди фіксує ступінь уважності учня, рівень його мислення, культуру поведінки, ставлення до навчання.

З розвитком інформаційних технологій все ширше використовується машинний контроль. Найпоширенішими є різноманітні види програмованого контролю, коли учням пропонується з декількох варіантів можливих

відповідей вибрати правильну. Переваги машинного контролю в його неупередженості. Однак, він не виявляє способу отримання результату, утруднень, типових помилок та ін. Є кілька видів програм для контролю, зокрема контрольні, навчально-контрольні і програми-тренажери.

Методи практичного контролю забезпечують можливість перевірити рівень сформованості вміння застосовувати здобуті знання на практиці. Практичний контроль використовується на уроках виробничого навчання у закладах ПТО, а також під час уроків професійно-теоретичної підготовки. З цією метою проводяться лабораторні та практичні роботи.

Графічна перевірка використовується на уроках спеціальних предметів, наприклад, на уроках технології виготовлення виробів. Учні вивчають послідовність виготовлення вузлів виробів, та повинні вміти виконати графічні зображення вузлів тих чи інших методів обробки. Крім того, основними формами графічної перевірки є складання таблиць, схем, побудова діаграм, графіків, створення малюнків, робота з картами. Вона часто поєднується з усною або письмовою, перевірками.

Отже, графічна перевірка забезпечує розвиток пізнавального інтересу, економить час, формує вміння узагальнювати, систематизувати, класифікувати вивчений матеріал, сприяє розвитку абстрактного мислення учнів.

Тестова перевірка знань забезпечує об’єктивне вимірювання обсягу і якості засвоєння учнями конкретних знань, умінь і навичок, але не здібностей. Слово “тест” (англ. test) означає випробування, перевірку. Основні вимоги до тестів полягають у тому, що вони мають бути короткотривалими, однозначними, правильними, відносно короткими, інформативними, зручними, стандартними; відповідати цілям навчання, виховання і розвитку учня.

За допомогою тестових завдань можна здійснювати поточну, поетапну та підсумкову атестації результатів навчальної діяльності учнів. Використання цього методу дає змогу значно підвищити відповідальність учнів за результати своєї діяльності, скоригувати дії вчителя від трансляції знань і способів діяльності до проектування індивідуальної траєкторії розвитку учня.

Залежно від способу відповіді тестові завдання поділяють на завдання закритої форми із запропонованими відповідями, з яких одна є правильною та завдання відкритої форми з вільно конструйованими відповідями.

У створенні тестів необхідно керуватися

ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ КОНТРОЛЮ НА УРОКАХ ВИРОБНИЧОГО НАВЧАННЯ З ПРОФЕСІЇ “КРАВЕЦЬ” У СЛОВ’ЯНСЬКОМУ ПРОФЕСІЙНОМУ ХУДОЖНЬОМУ ЛІЦЕЇ

такими основними правилами: зміст завдання має відповідати вимогам програми і відображати зміст навчання, тестові завдання однакової форми повинні супроводжуватися однією інструкцією щодо їх виконання, створення тестового завдання розпочинається з формулювання правильної відповіді (для завдань закритої форми) або постановки запитання (для завдань відкритої форми), запитальна частина тестового завдання формулюється зазвичай у стверджувальній формі, стисло, чітко, без подвійного тлумачення та завдання доцільно виділити іншим шрифтом (великі літери, активний колір тощо), варіанти відповідей тестового завдання повинні мати окрему індексацію (нумерацію).

Тести успішності мають істотні переваги над традиційними методами контролю: забезпечують можливість перевірити рівень засвоєння навчального матеріалу всіма учнями; дають змогу за порівняно короткий час перевірити значно більший обсяг знань, ніж це можна зробити за допомогою традиційного усного чи письмового опитування; нейтралізують вплив зовнішніх чинників (почерк, граматичні помилки, упереджене ставлення до учня); забезпечують оперативний і систематичний контроль за навчальною діяльністю учнів, що спонукає їх до регулярної підготовки з предмета; формують інтерес до навчання (незвичайність форми завдань); дають змогу підвищити об’єктивність підсумкового контролю, змінити його форми.

Незважаючи на валідність і прогностичну надійність, тести не завжди можуть “виміряти” динаміку розвитку індивідуальних здібностей учня, позбавляють його і педагога “живого” спілкування. Тому доцільно поєднувати тестування з іншими (традиційними) формами і методами перевірки.

Поєднання різноманітних методів контролю отримало назву комбінованого або щільного контролю. Як правило, це поєднання усного і письмового опитування. Сутність його полягає в тому, що до дошки для відповіді викликаються відразу кілька учнів, з яких один відповідає усно, інші готуються до відповіді біля дошки, частина учнів виконує письмові завдання за картками, а решта бере участь в опитуванні.

Переваги цього методу в тому, що він дає можливість ґрунтовної перевірки знання кількох учнів за незначний проміжок часу; застосовується, коли весь матеріал засвоєний і є необхідність перевірити відразу декількох учнів.

Реалізацію методів контролю, як відомо, можливо досягти завдяки вірно обраним засобам контролю. До засобів контролю відносять: картки – завдання, які можуть включати різнопланові

завдання (наприклад, на таких картках учню пропонується виконати на вибір різноступеневі варіанти завдань на виконання певних виробничих робіт). Наприклад:

1) виконати обробку горловини обшивкою (середній рівень 4 – 6 балів);

2) обробити застібку гульфик у чоловічих брюках (достатній 6 – 7 балів);

3) обробити рукав з цільнокроєнною манжетою та вшити його у пройму (високий рівень 10 – 12 балів).

Картки – опитування можуть складатись за тим же принципом, як і картки-завдання, чи мати декілька загальних питань з теоретичного курсу, або можуть бути надані у формі тестів, де кожна відповідь оцінюється на визначену кількість балів.

Картки самоконтролю можуть мати вигляд карток – дефектів, на яких можуть бути зображені еталонні варіанти виконуваних робіт та надані варіанти можливих дефектів і методи їх усунення. Учні потрібно підібрати под. дефект певний метод його усунення.

Теорією і практикою навчання встановлені педагогічні вимоги до організації контролю за навчальною діяльністю учнів: індивідуальний характер контролю, що вимагає здійснення контролю за особистою навчальною роботою і поведінкою кожного учня; систематичність, регулярність контролю на всіх етапах процесу навчання, поєднання його з іншими видами навчальної діяльності учнів; різноманітність форм проведення контролю, що забезпечують реалізацію навчальної і виховної функцій контролю, підвищення інтересу учнів до його проведення і результатів; всебічність, яка означає, що контроль повинен охоплювати всі розділи навчальної програми, забезпечувати перевірку теоретичних знань, інтелектуальних і практичних умінь і навичок учнів; об’єктивність контролю, що усуває суб’єктивні й помилкові оціночні судження і висновки викладача, які ґрунтуються на недостатньому вивченні школярів чи упередженому ставленні до деяких з них; диференційований підхід, що враховує специфічні особливості кожного навчального предмета і окремих його розділів, а також індивідуальні якості учнів і вимагає використання у відповідності з цими особливостями різноманітної методики здійснення контролю і педагогічного такту вчителя; єдність вимог викладача, що здійснює контроль за навчальною роботою, до всіх учнів. Дотримання цих вимог забезпечує надійність контролю і виконання ним своїх завдань у процесі навчання.

Таким чином, контроль є важливою ланкою у навчально-виховному процесі, який виконує виховну, розвиваючу та освітню функції та має різні

види (попередній, поточний, періодичний та підсумковий), форми (індивідуальний, груповий і фронтальний), для забезпечення якого використовуються різні засоби контролю (картки – завдання, тести, картки – опитування та самоконтролю тощо).

1. Васильев И.Б. Методика обучения общетехническим и специальным дисциплинам / И.Б. Васильев, К.У. Устемиров, Т.А. Девятярова. Алма-Ата: Ради Ал, 2006. – 304 с.

2. Горяинов М.А., Колесник М.Г. Организация и

методика контроля за учебно-воспитательной работой в профессионально-технических училищах. – 2-е изд., перераб. и доп. – М.: Высш. шк., 1975. – 255 с.

3. Девятярова Т.А. Методика производственного обучения: методика и организация производственного обучения в учебно-производственных мастерских швейного профиля. Конспект лекций для студентов специальности 7.010104 Профессиональное обучение. Технология текстильной и легкой промышленности. – Харьков: УИПА, 2000. – 33 с.

4. Панкратова В.А. Основы производственного обучения швейников: метод. пособ. – М.: Высш. шк., 1991. – 240 с.

Стаття надійшла до редакції 18.12.2014

УДК 378.14:378.015.6

Зоя Лукашеня, кандидат педагогічних наук, доцент кафедри технології і образотворчого мистецтва
Барановицького державного університету

КОНСАЛТИНГОВА ФУНКЦІЯ СУЧАСНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

У статті розглядається консалтингова функція сучасного університету. Доведено, що через реалізацію консалтингової функції університетська освіта, визначаючи можливості і потенціал суспільства і кожної країни в майбутньому, формує висококваліфіковані кадри, для яких не лише знання, а й цінності, ідеали, духовний світ, творчий потенціал людини стають важливим джерелом у розвитку економіки, науки, виробництва.

Ключові слова: консалтингова функція, сучасний університет, освіта, кадри, навчальний процес, інтелектуальний і моральний рівень, діяльність.

Лит. 3.

Зоя Лукашеня, кандидат педагогических наук,
доцент кафедры технологии и изобразительного искусства
Барановичского государственного университета

КОНСАЛТИНГОВАЯ ФУНКЦИЯ СОВРЕМЕННОГО УНИВЕРСИТЕТА

В статье рассматривается консалтинговая функция современного университета. Доказано, что через реализацию консалтинговой функции университетское образование, определяя возможности и потенциал общества и каждой страны в будущем, формирует высококвалифицированные кадры, для которых не только знание, но и ценности, идеалы, духовный мир, творческий потенциал человека становятся важным источником в развитии экономики, науки, производства.

Ключевые слова: консалтинговая функция, современный университет, образование, кадры, учебный процесс, интеллектуальный и нравственный уровень, деятельность.

Zoya Lukashenya, Ph.D., assistant professor of technology and visual arts
Baranovichi State University

CONSULTING FUNCTION OF MODERN UNIVERSITY

The article deals with consulting function of the modern university. It is proved that through the implementation of university education consulting functions, defining the possibilities and potential of society and every country in the future, forms a highly qualified, which not only knowledge but also values, ideals, spiritual world, human creativity are an important source of economic development, science and production.

Keywords: consulting function, modern university, education, human resources, educational process, intellectual and moral level, activities.

Постановка проблеми. Вищеє
образование начало своё
функционирование в форме университетов
(XII – XIII вв.), которые заложили институциональную
структуру современной высшей школы. Университету

отводилась функция транслятора культуры. Научное
познание сопровождало учебный процесс и носило
факультативный характер. Направленность
исследовательской деятельности зависела от
потенциала познавательного самовыражения